MINISTERSTWO SPRAW ZAGRANICZNYCH

Nr. 2
ROK XXVIII

WARSZAWA
15 LIPCA 1946

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I — ZARZĄDZENIA:

CZĘŚĆ II — KOMUNIKATY:

CZĘŚĆ I

ZARZĄDZENIA

BIUROWOŚĆ

24.

ZASADY KORESPONDENCJI URZĘDÓW KONSULARNYCH R. P. Z WŁADZAMI I OSOBAMI W KRAJU.

K. I. 522 z dn. 29. września 1945 r.

1. W sprawach indywidualnych, polegających na wykonywaniu obowiązujących przepisów, korespondencja urzędów konsularnych R. P. z polskimi władzami i urzędami, jak również instytucjami publicznymi w kraju oraz stronami, zamieszkałymi na obszarze R. P., powinna odbywać się bezpośrednio.

W razie braku normalnej komunikacji pocztowej między Polską a krajem urzędowania, urząd konsularny listy swoje przesyła pocztą kurierską w postaci całkowicie przygotowanej do wysłania (t. zn. w kopercie zaadresowanej po polsku) do Kancelarii Głównej M. S. Z., która listy te, po naklejeniu na nich znaczków, przewidzianych dla urzędowej korespondencji, nada na pocztę.

Odwrotnie, w tychże sprawach odpowiedź w kraju również może być przesłana za pośrednictwem poczty kurierskiej; konieczne jest tylko, aby w pismach swoich urzędy konsularne R. P. zamieszczały uwagę, iż odpowiedź należy skierować do ekspedytu kurierskiego M. S. Z.: Warszawa, Aleja I Armii W. P. Nr. 25, z zaznaczeniem na kopercie: „dla Konsulatu R. P. w . . . . . ."

25.

ZASADY KORESPONDENCJI Z PRZEDSTAWICIELSTWAMI I URZĘDAMI OBCYMI.

K. I. 802 z dn. 6. grudnia 1945 r.

1. Wszystkie sprawy, o załatwienie których zwracają się do M. S. Z., lub urzędów podległych za granicą obce przedstawicielstwa, lub obce urzędy, należy traktować jako sprawy pilne.

2. O ile odpowiedź nie może być natychmiast udzielona ze względu na konieczność porozumienia się z innymi urzędami, wówczas należy udzielić odpowiedzi wg. poniższego wzoru, ewent. z zastosowaniem przyjętych zwrotów grzecznościowych, a mianowicie:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych ma zaszczyt potwierdzić odbiór noty Ambasady, Poselstwa i tp. z dn. . . . . Nr. . . . i zakomunikować, iż w sprawie . . . . zwróciło się do władz kompetentnych.

Po otrzymaniu odpowiedzi od tychże władz Ministerstwo Spraw Zagranicznych nie omieszka natychmiast powiadomić Ambasadę, Poselstwo i tp. o rezultacie.

3. W pismach do innych urzędów polskich, z którymi istnieje konieczność porozumienia się w sprawie poruszonej przez obce przedstawicielstwa lub urzędy, należy podkreślić doniosłość i wagę szybkiej i wyraźnej odpowiedzi, bowiem sprawa dotyczy cudzoziemskiej interwencji.

4. Forma odpowiedzi powinna być dostosowana do formy obcego pisma, a więc na notę podpisaną należy odpowiedzieć notą podpisaną, na notę słowną (werbalną), zaopatrzoną tylko w pieczęć — notą słowną, zaopatrzoną w pieczęć i tp.

5. Język odpowiedzi powinien być dostosowany do przyjętej miejscowej praktyki; jednak należy mieć na uwadze pewne zasady, a mianowicie: w służbie konsularnej obowiązuje język kraju urzędowania, w służbie dyplomatycznej zaś język francuski.

O ile obce ministerstwa spraw zagranicznych lub przedstawicielstwa dyplomatyczne zwracają się w swoim języku ojczystym, wówczas odpowiedź polskiego M. S. Z. lub przedstawicielstwa dyplomatycznego powinna być udzielona również w języku ojczystym, t. j. polskim. Gdy-

by zasady te miały naruszyć stosowaną obecnie praktykę, należałoby uprzednio sprawdzić jeszcze, jaka jest praktyka wzajemna; na przykład rozpatrując język korespondencji między M. S. Z. w Warszawie, a niektórymi z przedstawicielstw obcych w Warszawie, należałoby zbadać, w jakim języku koresponduje odpowiednie Ministerstwo Spraw Zagranicznych z tamtejszym urzędem zagranicznym R. P.

BUDŻET I RACHUNKOWOŚĆ

26.

ZNIESIENIE PODATKU WOJSKOWEGO

F. R. 537/60 z dn. 8 czerwca 1946 r.

W związku z pismem okólnym z dn. 23 marca r. b. Nr. B. F. 537/26 Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że dekret z dnia 13 kwietnia 1945 r. o podatku wojskowym (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 74) został uchylony dekretem z dnia 20 kwietnia 1946 r. o podatkach komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 19, poz. 128, art. 48, punkt 6), który wszedł w życie z dniem 24 maja r. b.

Wobec powyższego, poczynając od dnia 1 czerwca r. b., należy wstrzymać potrącanie podatku wojskowego z uposażeń i wynagrodzeń służbowych w myśl dekretu z dnia 13 kwietnia 1945 r., a potrąconekwoty zwrócić tym, od których zostały zainkasowane.

27.

DOPUSZCZENIE WWOZU PIENIĘDZY PRZEZ REPATRIANTÓW.

F. O. 565/227 z dn. 11 czerwca 1946 r.

Powołując się na ustęp końcowy zarządzenia z dnia 13 kwietnia 1946 r. Nr. B. F. 565/139 (Dz. Urz. MSZ z 1946 r. Nr. 1, poz. 9) w sprawie informowania repatriantów o zakazie sprowadzania do kraju pieniędzy papierowych polskich i zagranicznych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że Komisja Dewizowa uchwałą generalną Nr. 16 z dnia 4 czerwca r. b. zezwoliła aż do odwołania repatriantom polskim, powracającym do kraju, na przywóz zza granicy polskich pieniędzy papierowych do wysokości zł. 1.000.— (tysiąc) na osobę i ponadto zagranicznych pieniędzy papierowych do równowartości zł. 10.000 (dziesięciu tysięcy) na osobę według obowiązujących kursów i wyrównań (komunikaty Ministerstwa Spraw Zagranicznych: z dnia 30. IV. 1946 r. Nr. F. O. 565/159; z dnia 16. V. 1946 r. Nr. F. O. 565/174; z dnia 1. VI. 19446 r. Nr. 565/204 i z dnia 11. VI. 1946 r. Nr. F. O. 565/229).

Repatrianci polscy, przybywający z Francji, mogą poza tym wwozić polskie pieniądze papierowe do wysokości uwidocznionej w zaświadczeniach Banku Polska Kasa Opieki, S. A. Oddział w Paryżu.

CZYNNOŚCI KONSULARNE

28.

LEGALIZACJA DOKUMENTÓW I AKTÓW STANU CYWILNEGO.

K. I. 699 z dn. 14 września 1945 r.

Wszelkie zagraniczne dokumenty i akty stanu cywilnego, o ile mają odnieść skutek prawny na terenie Rzeczypospolitej Polskiej, winny być legalizowane przez urzędy konsularne R. P.

W tym celu należy używać formułki, stwierdzającej wiarygodność podpisów oraz autentyczność pieczęci urzędowej, a także zgodność aktu z prawem miejscowym (wzór poniżej).

Kierownicy urzędów konsularnych wzgl. wyznaczeni przez nich urzędnicy, upoważnieni do podpisywania legalizacji, powinni nadesłać do Centrali M. S. Z., Wydział Ogólny K. I. wzory podpisów w dwóch egzemplarzach.

WZÓR STAMPILI LEGALIZACYJNEJ.

Nr. . . . .

Stwierdzam wiarygodność podpisu
*) . . . .
autentyczność pieczęci urzędowej
**) . . . .
oraz zgodność niniejszego dokumentu z prawem miejscowym.

. . . . . . dn. . . . .

---

*) w rubryce tej należy podać imię i nazwisko podpisanego oraz funkcje (np. notariusz, urzędnik stanu cyw. i tp).

**) w tej rubryce podawać nazwę urzędu.

29.

KWARTALNE SPRAWOZDANIA ADMINISTRACYJNE.

K. I. 675 z dn. 20 lutego 1946 r.

Na podstawie art. 2 ustawy z dn. 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i czynnościach konsulów (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 944) zarządzam, co następuje:

1. (1) Kierownicy urzędów konsularnych (również kierownicy wydziałów konsularnych przy ambasadach i poselstwach R. P.) obowiązani są nadsyłać Ministerstwu Spraw Zagranicznych (Departament Konsularny, Wydział Ogólny K. I.) kwartalne sprawozdania z czynności podległych im urzędów.

(2) Sprawozdania, o których mowa w ustępie poprzednim powinny się pokrywać z kwartałami kalendarzowymi (styczeń — marzec, kwiecie — czerwiec, lipiec — wrzesień, październik — grudzień).

2. Sprawozdania powinny być ujęte w następujące działy:

(1) Lokal (dzień otwarcia konsulatu, adres, dom, willa, czy mieszkanie prywatne, które piętro, ilość pokoi, rozkład ich z dołączeniem planu, kto je zajmuje, jak bywa kierowany ruch interesantów, jaki jest stan bezpieczeństwa lokalu, czy jest strzeżony w nocy i we dnie wolne od zajęć, przez kogo i od kiedy, i od kogo lokal jest wynajęty, wysokość komornego, jak płatne, czy z ogrzewaniem i na czyj koszt, jeżeli umowa zawarta została na piśmie, czy została ona zawarta zgodnie z przepisami: punkty 7, 10 zarządzenia o wynajmowaniu lokali urzędowych (Dz. Urz. M. S. Z. z 1936 r. Nr. 8).

(2) Inwentarz (stan wyposażenia lokali w sprzęt, czy stan ten jest wystarczający, wzgl. jakie jeszcze posiada braki, czy urząd prowadzi księgę inwentarzową i czy jest ona przesznurowana).

Biblioteka urzędu (stan, nabytki, czy i jak prowadzony jest katalog, jednorazowe nadesłanie przy sprawozdaniu spisu posiadanych książek).

(3) Budżet (wysokość budżetu miesięcznego wzgl. kwartalnego, w jakiej walucie i po jakim kursie jest przeliczany, dochodowość urzędu).

(4) Personel (ilość personelu etatowego i kontraktowego, wykaz personelu: daty i numery dekretów nominacyjnych, lub daty zawarcia kontraktów, data otrzymania exequatur przez kierownika wzgl. data protokółu zdawczo-odbiorczego).

(5) Podział czynności na działy, wydziały, referaty, jakie poszczególni funkcjonariusze pełnią funkcje.

(6) Wyniki pracy (w poszczególnych działach, wydziałach i referatach ilość spraw załatwianych i ich charakterystyka; ilość interesantów, jakie raporty urząd wysłał w okresie sprawozdawczym — tytuły Nr. Nr., daty).

(7) Okręg konsularny (jakie prowincje, czy inne jednostki administracyjne obejmuje).

(8) Skupienia polskie w okręgu (gdzie i jaka ilość Polaków, organizacje oświatowo-kulturalne, społeczne, polityczne, gospodarcze, szkolnictwo, prasa polska, stopa życiowa Polaków i t. d., zwięzłe dane, szczegółowsze w specjalnych raportach).

(9) Działalność gospodarcza (raporty, charakterystyka okręgu z punktu widzenia gospodarczego, stosunki ze sferami gospodarczymi, możliwości wymiany towarowej z Polską. Zagadnienia specjalne w oddzielnych raportach).

(10) Stosunki urzędu z władzami miejscowymi i społeczeństwem miejscowym oraz konsulatami państw obcych.

(11) Ogólna charakterystyka działalności urzędu konsularnego (co w niej przeważa: sprawy administracyjne, prawne, gospodarcze, migracyjne i t. p.).

3. Sprawozdania należy sporządzać w 4 egzemplarzach, z których dwa otrzymuje Ministerstwo Spraw Zagranicznych, jeden — zwierzchni urząd dyplomatyczny, a czwarty pozostaje w aktach.

Stanu rzeczy, który w okresie sprawozdawczym nie uległ zmianie, nie należy powtarzać, lecz zaznaczyć w odpowiednim dziale: „Bez zmian, patrz: raport za okres . . ."

4. Sprawozdania należy nadsyłać w 15 dni po upływie kwartału sprawozdawczego. Jeżeli początek działalności urzędu konsularnego miał miejsce w miesiąc po rozpoczęciu kwartału, należy pierwszym sprawozdaniem objąć rozpoczęty kwartał wraz z kwartałem, następującym po kwartale rozpoczętym.

5. Wykonanie niniejszego zarządzenia porucza się dyrektorowi Biura Konsularnego, oraz kierownikom urzędów dyplomatycznych i konsularnych.

6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 29 października 1945 r.

30.

POSZUKIWANIA ZAGINIONYCH OBYWATELI R. P.

K. II 801/2/5 z dn. 1 marca 1946 r.

Celem usprawnienia poszukiwań zaginionych obywateli R. P. na terenie kraju i za granicą — Ministerstwo Spraw Zagranicznych zarządza, co następuje:

1) Urzędy konsularne R. P. podejmują się poszukiwań wyłącznie na prośby obywateli R. P.,

względnie w interesie tychże obywateli. Władze i obywatele państw obcych dokonują poszukiwań za pośrednictwem swych przedstawicielstw w Polsce.

2) Zgodnie z zarządzeniem M. S. Z. z dn. 28 września 1945 r. Nr. K. I—522 w sprawach, dotyczących poszukiwań, urzędy zagraniczne R. P. przeprowadzają korespondencję bezpośrednio z krajowymi władzami administracji publicznej I instancji, względnie z urzędami i instytucjami społecznymi, zajmującymi się poszukiwaniami zaginionych.

Spis tych instytucji podany jest w załączniku i w miarę zmian będzie przez Ministerstwo uzupełniany.

3) Dla dobra osób poszukujących należy wymagać możliwie szczegółowych informacji o poszukiwanych, jak: wiek, imiona rodziców, miejsce urodzenia, ostatnie miejsce pobytu, osoby, które mogą udzielić wiadomości.

Sporządzanie zbiorowych wykazów osób poszukiwanych i rozsyłanie ich różnym władzom i instytucjom jest bezcelowe; dla ułatwienia poszukiwań w rejestrze i kartotekach należy stosować indywidualne kwestionariusze dla każdej osoby.

4) Poszukujący powinni być uprzedzeni, że wobec zniszczenia rejestrów mieszkańców i rozproszenia ludności, poszukiwania z natury rzeczy trwają długo i w licznych wypadkach będą musiały być ponawiane, względnie podejmowane za pośrednictwem rozgłoszenia przez prasę i radio. Dotyczy to zwłaszcza dawnych mieszkańców m. Warszawy.

5) Podania w sprawie poszukiwań podlegają opłatom konsularnym na podstawie poz. 1. względnie 50. T. O. K. W drodze wyjątku mogą kierownicy urzędów konsularnych R. P. zwalniać od opłat osoby poszukujące zaginionych żołnierzy, jeńców wojennych i deportowanych oraz osoby, korzystające z praw ubogich.

Na żądanie władz krajowych należy oprócz opłat konsularnych pobierać należności za koszty poszukiwań: należności te księguje się na sumy pozabudżetowe w księdze „Dziennik Główna".

Załącznik do Nr. K. II 801/25.

URZĘDY I INSTYTUCJE SPOŁECZNE ZAJMUJĄCE SIĘ POSZUKIWANIEM OSÓB, ZAGINIONYCH W POLSCE.

1. **Państwowy Urząd Repatriacyjny**
Zarząd Centralny
ŁÓDŹ
ul. Piotrkowska Nr. 29.

P. U. R. utrzymuje kartotekę repatriantów, którzy przeszli przez punkty etapowe P. U. R., względnie osiedlili się w Polsce za pośrednictwem organów tego Urzędu.

Informacje P. U. R. mogą być jedynym śladem, o ile chodzi o repatriantów z Z. S. R. R., osiedlających się na ziemiach odzyskanych.

2. **Polski Czerwony Krzyż**
Biuro Informacyjne
WARSZAWA
ul. Piusa XI Nr. 24.

P. C. K. prowadzi kartotekę powracających z obozu jeńców, obozów koncentracyjnych w Niemczech, deportowanych oraz osób poszukujących swych rodzin zaginionych zagranicą, ponadto jako jedyna uprawniona instytucja przeprowadza poszukiwania na terenie Z. S. S. R.

3. **Centralny Komitet Żydów Polskich**
WARSZAWA
Szeroka 5.

Zbiera informacje o losie ludności żydowskiej, rozporządza centralnym rejestrem Żydów, zamieszkałych obecnie w Polsce. Rejestr C. K. Z. P. dostarcza często jedynego śladu w poszukiwaniach Żydów.

4. **Poszukiwania na terenie Z. S. R. R.**

Przy Komitecie Wykonawczym Stowarzyszeń Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężyca Z. S. R. R. zostało zorganizowane Centralne Biuro Poszukiwań Osób na terenie Z. S. R. R. Adres: Moskwa, Klimentowski Piereułok Nr. 1.

Zainteresowani winni zwracać się pod powyższym adresem za pośrednictwem Biura Informacji P. C. K. Warszawa, ul. Piusa 24.

31.

NADZWYCZAJNA JEDNORAZOWA REJESTRACJA OBYWATELI POLSKICH ZA GRANICĄ.

K. I. 715/3 z dn. 19 czerwca 1946 r.

Na podstawie art. 2 i w związku z art. 16 ustawy z dn. 11 listopada 1924 r. o organizacji konsulatów i czynnościach konsulów (Dz. U. R. P. Nr. 103, poz. 944 zarządzam, co następuje:

1) Obywatele polscy, przebywający poza granicami Rzeczypospolitej powinni zgłosić się do nadzwyczajnej jednorazowej rejestracji.

2) Obowiązkowi rejestracji podlegają wszyscy obywatele polscy, zamieszkujący stale za granicą, bez różnicy płci, wieku i narodowości, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

3) Do rejestracji mogą się zgłosić również osoby narodowości polskiej i pochodzenia polskiego, które przed dniem 9 maja 1945 r. posiadały obywatelstwo Rzeszy Niemieckiej, o ile rzeczywiście zamierzają nabyć obywatelstwo Państwa Polskiego. Rejestracja tych osób odbywa się na zasadach, przewidzianych w przepisach szczególnych.

4) Rejestrację przeprowadzają urzędy, podległe Ministerstwu Spraw Zagranicznych.

5) (1) Zgłoszenie do rejestracji może być dokonane ustnie lub pisemnie.

(2) Przyjmowanie zgłoszeń powinno być zakończone najpóźniej do dnia 31 grudnia 1946 r.

6) (1) Osoby, podlegające obowiązkowi re-

jestracji w myśl p. 2, powinny przy zgłoszeniu się do niej udowodnić tożsamość i obywatelstwo polskie.

(2) Osoby, nie posiadające obywatelstwa polskiego, powinny udowodnić, że odpowiadają warunkom, określonym w p. 3 niniejszego zarządzenia.

7) Jeżeli osoba, zgłaszająca się do rejestracji, nie posiada dowodu obywatelstwa polskiego, należy ją zarejestrować tylko w tym przypadku, gdy uprawdopodobni, że jest obywatelem Państwa Polskiego i zobowiąże się przedstawić odnośny dowód w terminie, zakreślonym w p. 5 ust. (2) niniejszego zarządzenia.

8) Czynności, związane z rejestracją, nie podlegają opłatom konsularnym. Natomiast tytułem zwrotu kosztów rzeczowych urzędy konsularne mogą pobierać opłaty za formularze kwestionariuszy rejestracyjnych. Wymiar opłat należy oprzeć na faktycznym koszcie wszystkich druków, potrzebnych dla akcji rejestracyjnej, jednak w takiej wysokości, aby każdy rejestrujący się mógł opłatę tę ponieść.

9) Sposób wykonania niniejszego zarządzenia reguluje oddzielna instrukcja.

10) (1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszelkie przepisy w sprawach, unormowanych zarządzeniem niniejszym.

Minister

Warszawa, dnia 15 lipca 1946 r. (—) **Wincenty Rzymowski.**

CZĘŚĆ II

KOMUNIKATY

32.

W SPRAWIE KUMULOWANIA ZAJĘĆ ZAROBKOWYCH PRZEZ FUNKCJONARIUSZÓW PAŃSTWOWYCH.

B. Pers. 139/25 z dn. 10. lipca 1946 r.

Podając poniższy okólnik Ob. Prezesa Rady Ministrów Nr. 24 do wiadomości i ścisłego stosowania, Ministerstwo Spraw Zagranicznych poleca zainteresowanym pracownikom Ministerstwa **natychmiastowe** zgłoszenie w Biurze Personalnym swych zajęć ubocznych i wysokość zarobków, płynących z tego tytułu oraz o przedłożenie dyrektorowi Biura Personalnego uzasadnionych wniosków o wyrażenie zgody na kumulację zajęć ubocznych.

W przyszłości należy przed objęciem ubocznej pracy w przedsiębiorstwach państwowych wzgl. w instytucjach społecznych lub prywatnych uzyskać zgodę Ministerstwa Spraw Zagranicznych na kumulację zajęć zarobkowych.

Warszawa, dnia 3 lipca 1946 r.

PREZES RADY MINISTRÓW
Nr. O—III—39/1
W sprawie kumulowania zajęć zarobkowych przez urzędników.

Okólnik Nr. 24.

Do
Wszystkich Obywateli Ministrów

W związku z niedostatecznym uposażeniem pracowników państwowych, a niejednokrotnie jedynie pod pozorem niedostatecznego uposażenia, rozpowszechnia się zwyczaj kumulowania przez urzędników państwowych różnych zajęć zarobkowych, często bez żadnej zgoła kontroli ze strony władz przełożonych. Prowadzi to niekiedy do zupełnie niedopuszczalnych i gorszących sytuacji. W jednym np. przypadku zdarzyło się, że urzędnik pewnego ministerstwa był komisarzem tegoż ministerstwa w instytucji finansowej, nadzorowanej przez to ministerstwo i z tego tytułu pobierał uposażenie, równe uposażeniu naczelnego dyrektora nadzorowanej instytucji, równocześnie zaś z ramienia tejże instytucji spełniał funkcję członka dyrekcji przedsiębiorstwa, finansowanego przez tęż instytucję.

Niestety sytuacja obecna nie pozwala ani na zupełny zakaz kumulowania zajęć zarobkowych, ani też na często mechaniczne ograniczenia. Albowiem obok przypadków gorszących nadużyć, kumulacja zajęć bywa niekiedy jedynym sposobem uczciwego podniesienia dochodów pracownika do poziomu minimum existentiae. Zdarza się np. że urzędnik na prowincji, którego uposażenie nie dosięga bardzo często 2.000 zł. miesięcznie, dorabia sobie parokrotnie więcej wieczorową pracą w spółdzielni, albo w jakimś przedsiębiorstwie, niezwiązanym z urzędem, w którym jest zatrudniony.

W tym stanie rzeczy najodpowiedniejszym środkiem, zabezpieczającym interes publiczny z jednej strony, a uzasadnione interesy pracowników z drugiej, jest skrupulatna kontrola indywidualna, wykonywana przez władzę w każdym poszczególnym wypadku kumulacji. Wszelkie podstawy prawne do takiej kontroli dają przepisy art. 29 ustawy o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z r. 1932 (Dz. U. R. P. Nr. 87, poz. 737).

W szczególności z przepisów tego artykułu wynika, że:

1) w ogóle niedopuszczalna jest kumulacja takich zajęć, któreby stały w sprzeczności z obowiązkami służbowymi urzędnika, przeszkadzały mu w ścisłym wykonywaniu tych obowiązków lub mogły podać w wątpliwość jego bezstronność i bezinteresowność;

2) kumulowanie obowiązków urzędowych z jakimikolwiek innymi zajęciami zarobkowymi, poza wypadkami, przewidzianymi pod 1), jest dopuszczalne jedynie za zezwoleniem władzy w każdym poszczególnym wypadku;

3)właściwą władzą do udzielania pozwolenia na kumulację urzędnikowi niższych instancji jest w zasadzie władza naczelna, t. j. właściwy minister. Wprawdzie cytowane przepisy przewidują, że władza naczelna może upoważnić władze podległe do udzielania zezwoleń na kumulację, jednakże ze względu na konieczną jednolitość polityki w tym względzie uważam za bardziej celowe, aby Obywatele Ministrowie z tego upoważnienia w obecnym okresie, o ile możności nie korzystali;

4) pozwolenia na kumulację urzędnikom władz centralnych, a więc ministerstw i innych urzędów centralnych, udziela władza naczelna, t. j. właściwy minister za zgodą Prezesa Rady Ministrów.

Przypominając cytowane przepisy, usilnie proszę Obywateli Ministrów o jak najbardziej skrupulatne ich przestrzeganie. Ponieważ zaś wiadomo mi, że w licznych wypadkach powyższe przepisy poszły w zapomnienie i że istnieje wiele wypadków kumulacji bez oficjalnej wiadomości władzy, przeto kontrolę należy rozciągnąć także wstecz i na tej podstawie bądź ulegalizować ex post istniejące już przypadki kumulacji, bądź ich wyraźnie zabronić.

Co się tyczy istniejących już przypadków kumulacji zajęć zarobkowych przez urzędników władz centralnych, w których ustawa wymaga uzyskania zgody Prezesa Rady Ministrów, proszę o przedłożenie mi wniosków w postaci wykazów w **terminie do 20 lipca 1946 r.** Wykazy powinny zawierać:

a) imię, nazwisko, stanowisko wzgl. funkcja i grupa uposażenia urzędnika,
b) określenie zajęć ubocznych i wysokość zarobków do nich przywiązanych,
c) uzasadnienie wniosku o wyrażenie zgody na kumulację.

W przyszłości proszę o ścisłe przestrzeganie obowiązujących przepisów i niedopuszczanie do kumulowania zajęć zarobkowych przez urzędników władz cywilnych bez **uprzedniego** wyjednania mojej zgody.

Prezes Rady Ministrów
(—) **Edward Osóbka-Morawski.**

33.

PRZYPOMNIENIE PRZEPISÓW O ODPRAWIE CELNEJ BAGAŻU URZĘDNIKÓW POLSKIEJ SŁUŻBY ZAGRANICZNEJ.

B. Pers. 14/42 z dnia 10. lipca 1946 r.

Zdarzają się wypadki, że obywatele polscy, zajmujący stanowisko w polskiej służbie dyplomatycznej lub konsularnej za granicą, przy przyjeździe lub wyjeździe z kraju żądają zwolnienia ich bagaży od rewizji celnej.

Dyrekcja Ceł w Warszawie w pełni zaufania do tych obywateli z racji powierzonych im funkcji, poleciła przy odprawie celnej stosować do funkcjonariuszów polskiej służby dyplomatycznej i konsularnej jak najdalej idące ułatwienia i dokonywać rewizji bagażu tylko w wypadku nasuwających się podejrzeń.

Nieprzeprowadzanie jednak rewizji bagażu obywateli polskiej służby dyplomatycznej i konsularnej nie znajduje uzasadnienia w polskim ustawodawstwie celnym.

W myśl art. 42 p. 5 lit. „c" prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr. 84 z 1933 r., poz. 610) nie podlegają rewizji celnej rzeczy przesiedlenia oraz bagaże, należące do osób, zajmujących stanowiska dyplomatyczne w służbie państw obcych.

Zasada ta powtórzona została w § 15 instrukcji Ministra Skarbu z dnia 24 września 1938 r., wydanej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych w sprawie postępowania przy odprawie celnej przedmiotów, przeznaczonych dla osób, korzystających z prawa eksterytorialności.

Wobec powyższego zwraca się uwagę funkcjonariuszom Ministerstwa Spraw Zagranicznych na niewłaściwość żądania niepoddawania przez władze celne rewizji przewożonego bagażu.

34.

SKRÓTY TELEGRAFICZNE M. S. Z. I URZĘDÓW PODLEGŁYCH.

D. D. A. 842/2/46 z dn. 9 lipca 1946 r.

W związku z zarządzeniem o zasadach pracy biurowej M. S. Z. (Dz. Urz. M. S. Z. z dn. 15. V. 1946 r. Nr. 1, poz. 1) ustęp ostatni Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że skróty telegraficzne są następujące:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych w Warszawie: Polexterne Warszawa

Urzędy dyplomatyczne R. P.: Polmission.

Urzędy konsularne: Polconsul.

35.

OFICJALNY KURS FUNTA AUSTRALIJSKIEGO.

F. O. 565/229 z dn. 11 czerwca 1946 r.

Nawiązując do Komunikatów z dnia 30. IV. r. b. Nr. F. O. 565/159 z dnia 16. V. r. b. Nr. F. O. 565/174 i z dnia 1. IV. r. b. Nr. F. O. 565/204 Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że komisja Dewizowa uchwałą z dn. 4 czerwca r. b. uchwaliła następujące kursy funta australijskiego w uzupełnieniu swej uchwały generalnej Nr. 2/IV z dnia 17 kwietnia 1946 roku.

Za	Kurs	Waluta Kupno	Waluta Sprzedaż
1 Ł austr.	(17.10)	zł. 302.—	zł. 320.

36.

PODZIAŁ ADMINISTRACYJNY RZECZYPOSPOLITEJ.

K. I. 692/5 z dn. 10 lipca 1946 r.

L. p.	Województwo	Powiat
1.	Białostockie	1. Augustowski
		2. Białostocki gr.
		3. Białostocki
		4. Bielski
		5. Łomżyński
		6. Sokólski
		7. Suwalski
		8. Szczuczyński w Grajewie
		9. Wys. Mazowiecki
		10. Gołdapski
		11. Olecki
		12. Ełcki
2.	Kieleckie	
		1. Częstochowski gr.
		2. Częstochowski
		3. Iłżecki w Wierzbniku
		4. Jędrzejowski
		5. Kielecki
		6. Kozienicki
		7. Opatowski
		8. Pińczowski
		9. Radomski gr.
		10. Radomski
		11. Sandomierski
		12. Stopnicki w Busku
		13. Włoszczowski
3.	Lubelskie	
		1. Bialski
		2. Biłgorajski
		3. Chełmski
		4. Hrubieszowski
		5. Janowski w Kraśniku
		6. Krasnostawski
		7. Lubartowski
		8. Lubelski gr.
		9. Lubelski
		10. Łukowski
		11. Puławski
		12. Radzyński
		13. Siedlecki
		14. Tomaszowski
		15. Włodawski
		16. Zamojski
4.	Rzeszowskie	
		1. Brzozowski
		2. Kolbuszowski
		3. Krośnieński
		4. Leski
		5. Jarosławski
		6. Lubaczowski
		7. Łańcucki
		8. Niżański
		9. Przemyski
		10. Przeworski
		11. Rzeszowski
		12. Sanocki
		13. Tarnobrzeski
		14. Gorlicki
		15. Jasielski
		16. Dębicki
		17. Mielecki
5	Łódzkie	
		1. Brzeziński
		2. Konecki
		3. Kutnowski
		4. Łaski
		5. Łęczycki
		6. Łowicki
		7. m. Łódź (wydziel.)
		8. Łódzki
		9. Opoczyński
		10. Piotrkowski
		11. Radomszczański
		12. Rawski
		13. Sieradzki
		14. Skierniewicki
		15. Wieluński
6.	Pomorskie	
		1. Brodnicki
		2. Bydgoski gr.
		3. Bydgoski
		4. Chełmiński
		5. Chojnicki
		6. Grudziądzki gr.
		7. Grudziądzki
		8. Inowrocławski gr.
		9. Inowrocławski
		10. Lipnowski
		11. Lubawski w Now. Mieście
		12. Nieszawski w Aleks.
		13. Rypiński
		14. Sępoleński
		15. Szubiński
		16. Świecki
		17. Toruński gr.
		18. Toruński
		19. Tucholski
		20. Wąbrzeski
		21. Włocławski
		22. Wyrzyski
		23. Złotowski
		24. Człochowski
7.	Poznańskie	
		1. Chodzieski
		2. Czarnkowski
		3. Gnieźnieński gr.
		4. Gnieźnieński
		5. Gostyński
		6. Jarociński
		7. Kaliski
		8. Kępiński
		9. Kolski
		10. Koniński
		11. Kościański
		12. Krotoszyński
		13. Leszczyński

L. p.	Województwo	Powiat
		14. Międzychocki
		15. Mogileński
		16. Nowotomyski
		17. Obornicki
		18. Ostrowski
		19. Poznański gr.
		20. Poznański
		21. Rawicki
		22. Szamotulski
		23. Średski
		24. Sremski
		25. Turecki
		26. Wągrowiecki
		27. Wolsztyński
		28. Wrzesiński
		29. Żniński
		30. Strzelecki
		31. Gorzowski gr.
		32. Gorzowski
		33. Skwierzyński
		34. Cielęciński
		35. Międzyrzecki
		36. Rypiński
		37. Świebodziński
		38. Babimojski
		39. Gubiński
		40. Krośnieński
		41. Zielonogórski
		42. Wschowski
		43. Gilski z Giła i obszarem dotychcz. pow. Trzcianeckiego
		44. Rzepiński
		45. Sulęciński
8.	Śląsko-Dąbrowskie	
		1. Bielski (m. wydziel.)
		2. Bielski
		3. Chorzowski gr.
		4. Cieszyński
		5. Frysztacki (nie obj.)
		6. Katowicki gr.
		7. Katowicki
		8. Lubliniecki
		9. Pszczyński
		10. Rybnicki
		11. Tarnogórski
		12. Będziński
		13. Sosnowiecki gr.
		14. Zawierciański
		15. Bytomski
		16. m. Bytom (pow. miejski)
		17. Dobrodzieński
		18. Gliwicki
		19. Gliwice (p. miejski)
		20. Głąbczycki
		21. Grodkowski
		22. Kluczborski
		23. Kozielski
		24. Niemodliński
		25. Niski z m. Nisą
		26. Oleski
		27. Opolski z m. Opolem
		28. Prądnicki
		14. Elbląski gr.
		29. Raciborski z m. Raciborzem
		30. Strzelecki Wielki
		31. m. Zabrze (p. miejski)
9.	Warszawskie	
		1. Błoński
		2. Ciechanowski
		3. Działdowski
		4. Garwoliński
		5. Gostyniński
		6. Grójecki
		7. Makowski
		8. Miński
		9. Mławski
		10. Ostrołęcki
		11. Ostrowski
		12. Płocki
		13. Płoński
		14. Przasnyski
		15. Pułtuski
		16. Radzymiński
		17. Sierpecki
		18. Sochaczewski
		19. Sokołowski
		20. Warszawski
		21. Węgrowski
10.	m. st. Warszawy	
		1. Połudn. Warszawa
		2. Północ. Warszawa
		3. Prasko-Warszawa
		4. Śródm. Warszawa
11.	Krakowskie	
		1. Bialski
		2. Bocheński
		3. Brzeski
		4. Chrzanowski
		5. Dąbrowski
		6. Krakowski gr.
		7. Krakowski
		8. Limanowski
		9. Myślenicki
		10. Nowosądecki
		11. Nowotarski
		12. Tarnowski
		13. Wadowicki
		14. Żywiecki
		15. Miechowski
		16. Olkuski
12.	Gdańskie	
		1. Gdyński gr.
		2. Kartuski
		3. Kościerski
		4. Morski w Wejherowie
		5. Starogardzki
		6. Tczewski
		7. Teren b. w. m. Gdańska
		8. Lęborski
		9. Słupski gr.
		10. Słupski
		11. Sławneński
		12. Bytowski
		13. Miastkowski

L. p.	Województwo	Powiat
		15. Elbląski
		16. Malborski
		17. Sztumski
		18. Kwidzyński
13.	Olsztyńskie	
		1. Bartoszycki
		2. Braniewski
		3. Giżycki
		4. Iławiecki
		5. Kętrzyński
		6. Lidzbarski
		7. Morąski
		8. Mrągowski
		9. Nidzicki
		10. Olsztyński
		11. m. Olsztyn (p. miejski)
		12. Ostródzki
		13. Pasłęcki
		14. Piski
		15. Reszelski
		16. Suski
		17. Szczycieński
		18. Węgorzewski
14.	Szczecińskie	
		1. Białogardzki
		2. Bytowski
		3. Chojeński
		4. Choszczeński
		5. Człuchowski
		6. Drawski
		7. Gryficki
		8. Gryfiński
		9. Kamieński
		10. Kołobrzeski z m. Kołobrzegiem
		11. Koszaliński z m. Koszalinem
		12. Łobeski
		13. Miastecki
		14. Myśliborski
		15. Nowogardzki
		16. Pyrzycki
		17. Sławieński
		18. Słupski z m. Słupskiem
		19. Starogardzki z m. Starogardem
		20. Szczeciński
		21. m. Szczecin (p. miejski)
		22. Szczecinecki
		23. Wałecki
		24. Woliński
		25. Złotowski
15.	Wrocławskie	
		1. Bolesławiecki
		2. Brzeski z m. Brzegiem
		3. Bystrzycki
		4. Dzierzoniowski
		5. Głogowski z m. Głogowem
		6. Górowski
		7. Jaworski
		8. Jeleniogórski z m. Jelenią Górą
		9. Kamiennogórski
		10. Kładzki
		11. Kożuchowski
		12. Legnicki z m. Legnicą
		13. Lubański
		14. Lubiński
		15. Lwowecki
		16. Milicki
		17. Namysłowski
		18. Oleśnicki
		19. Oławski
		20. Strzeliński
		21. Szprotawski
		22. Sycowski
		23. Średzki
		24. Świdnicki z m. Świdnicą
		25. Trzebnicki
		26. Wałbrzyski
		27. m. Wałbrzych (p. miejski)
		28. Wrocławski
		29. m. Wrocław (p. miejski)
		30. Wołowski
		31. Ząbkowicki
		32. Zgorzelecki
		33. Złotoryjski
		34. Żagański
		35. Żarski

37.

URZĘDY ZAGRANICZNE R. P.
(według stanu z dnia 1 lipca 1946 r.)

B. Pers. 086/4 z dn. 14. lipca 1946 r.

BELGIA

Poselstwo — Bruksela
I Sekretarz Poselstwa, Chargé d'Affaires inż. Bartol Edward.
Konsulat Generalny — Bruksela.
Kierownik — vacat.
Okręg: Prowincje: Brabancja, Liége, Namur, Hainant, Luxemburg, Limburgia.

Konsulat — Antwerpia
Konsul — Szelągowski Kazimierz.
Okręg: Prowincje: Flandria Wschodnia, Flandria Zachodnia, Antwerpia, Kolonia Kongo i Protektorat Ruanda-Urundi.

BUŁGARIA

Poselstwo — Sofia
Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — Zalewski Edmund.
Wydział Konsularny — Okręg: Bułgaria.

CZECHOSŁOWACJA

Poselstwo — Praga
Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — inż. Wierbłowski Stefan.
Wydział Konsularny — Okręg: Czechosłowacja.

DANIA

Poselstwo — Kopenhaga
Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — Dr. Kelles-Kraus Stanisław.
Wydział Konsularny — Okręg: Dania.

EGIPT

Poselstwo — Kair
Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — Prof. Dr. Kuligowski Zygmunt.
Wydział Konsularny — Okręg: Egipt.

FINLANDIA

Poselstwo — Helsinki
Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — Szumowski Stefan.
Wydział Konsularny — Okręg: Finlandia.

FRANCJA

Ambasada — Paryż
Ambasador Dr. Skrzeszewski Stanisław.

Konsulat Generalny — Paryż

Konsul Gen. — Piętka Tomasz.
Okręg: Departamenty: Aisne, Ardennes, Aube, Calvados, Cotes-du-Nord, Eure, Finistére, Eure - et - Loire, Ille - et - Villaine, Indre-et-Loire, La Manche, Loire-et-Cher, Loire Inférieure, Loiret - Maine - et - Loire, Marne, Mayenne, Morbihan, Haute-Marne, Oise, Orne, Sarthe, Seine, Seine Inférieure, Seine-et-Marne, Seine-et - Oise, Somme, Yonne.

Konsulat Generalny w Lille

p. o. Kierownik Konsulatu — Chiczewski Feliks.
Okręg: Departamenty: Nord, Pas-de-Calais.

Konsulat Generalny w Marsylii

Konsul Gen. — Ptaszyński Witold.
Okręg: Departamenty: Ardéche, Basses-Alpes, Bouches-du-Rhone, Corse, Drome, Gard, Hérault, Alpes, Lozére, Var, Vaucluse, Alpes, Afryka Zachodnia (Dakar Conacra), Afryka Ekwatorialna, Madagaskar.

Konsulat w Lyonie

p. o. Kierownik Konsulatu — Putryński Romuald.
Okręg: Departamenty: Ain, Allier, Cantal, Cher, Cote d'Or, Haute-Loire, Haute-Savoie, Isére, Jura, Loire, Nievre, Puy-de-Dome Saone-et-Loire, Savoie.

Konsulat w Strasburgu

p. o. Kierow. Konsulatu — Simek Adolf.
Okręg: Departamenty: Bas-Rhin, Haute-Saone, Doubs, Haut-Rhin, Moselle, Meuse, Meurthe-et-Moselle, Territoire de de Belfort, Vosges.

Konsulat w Tuluzie

p. o. Kierow. Konsulatu — Arasimowicz Henryk.
Okręg: Departamenty: Haute - Garonne, Tarn-et - Garonne, Lot, Lot-et-Garonne, Tarn, Dordogne, Aveyron, Aude, Pyrenées Orientales, Ariége, Gers, Hautes Pyrenées, Haute-Vienne, Vienne, Indre, Charente, Charente Inférieure. Basses Pyrenées, Gironde, Landes, Corréze, Creuse, Deux-Sévres, Vandée.

Konsulat w Algerze

p. o. Kierow. Konsulatu — Bodak Aleksander.
Okręg: Departamenty: Alger, Oran i Konstantyna, Tunis, Maroko francuskie.

Agencja Konsularna w Alés

podlega Kons. Gen. w Marsylii.
Okręg: Departament Gard.

Agencja Konsularna w Metzu

podlega Kons. w Strasburgu
Okręg: Departament Moselle.

Agencja Konsularna w St. Etienne

podlega Kons. w Lyonie
Okręg: Departament Loire.

Konsulat Honorowy w Nicei
podlega Kons. Gen. w Marsylii

p. o. Kierow. Kons.—Stachiewicz Leon.
Okręg: Departament Alpes Maritimes.

HOLANDIA

Poselstwo — Haga

Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — Dr. Elmer Benedykt.

Konsulat Generalny w Amsterdamie

Konsul Gen. — vacat.
Okręg: Holandia.

IRAN

Poselstwo — Teheran

Chargé d'Affaires—Milnikiel Eugeniusz
Wydział Konsularny — Okręg: Iran.

JUGOSŁAWIA

Ambasada — Belgrad
Ambasador — Wende Karol
Wydział Konsularny—Okręg: Jugosławia.

KANADA

Poselstwo — Ottawa
Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — Dr. Fiderkiewicz Alfred.

Konsulat Generalny w Montrealu

Konsul — Ziemski Zygmunt.
Okręg: Prowincje: Ontario, Quebec, Nova Scotia, New Brunswick, Prime Edward Island.

Konsulat w Winnipeg

Kierownik — vacat.
Okręg: Prowincje: Manitoba, British Columbia, Alberta, Saskatchewan, Yukon, Territory of the North West Territories.

LUXEMBURG

Konsulat
Kierownik — Marczak Jan.
Okręg: Luxemburg.

MEKSYK

Poselstwo — Mexico City
Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — Drohojowski Jan
Wydział Konsularny — Okręg: Meksyk.

NIEMCY

Polska Misja Wojskowa przy Sojuszniczej Radzie Kontroli — Berlin

Szef Misji — płk. Prawin Jakub.
Wydział Konsularny — Okręg: Niemcy.

NORWEGIA

Poselstwo — Oslo
Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — Rogalski Mieczysław
Wydział Konsularny — Okręg: Norwegia.

PALESTYNA

Delegat Rządu R. P. w Jerozolimie—Gadomski Romuald.

RUMUNIA

Ambasada — Bukareszt
Chargé d'Affaires — inż. Wengierow Stefan.
Wydział Konsularny — Okręg: Rumunia.

STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI

Ambasada — Waszyngton
Ambasador — Prof. Dr. Lange Oskar.

Konsulat Generalny w Nowym Yorku.
p. o. Kierow. — Dr. Rozwadowski Eugeniusz.
Okręg: Stany: Alabama, Connecticut, Delaware, Florida, Georgia, Maine, Maryland, Massachuetts, Mississipi, New Hampshire, New Jersey, New York, North Carolina, Rhode Island, South Carolina, Vermont, Virginia, District of Columbia: powiaty Stanu Pennsylvania: Berks, Bradford, Bucks, Carbon, Chester, Columbia, Deleware, Lackawanna, Lancaster, Lebanon, Lehigh, Luzerne, Monroe, Montgomery, Northampton, Philodelphia, Pike, Schuylkill, Sullivan, Susquehanna, Wayne, Wyoming.

Konsulat Generalny w Chicago

p. o. Kierow. Kons.—Rogoziński Stefan
Okręg: Stany i Terytoria: Arizona, California, Idaho, Illinois, Indiana, Iowa, Kansas, Louisiana, Minnesota, Missouri, Montana, Nebraska, Nevada, New Mexico, North Dakota, Oklahoma, Oregon, South Dakota, Texas, Utah, Washington, Wyoming, Alaska, Hawaii, Wyspy Filipińskie.

Konsulat w Detroit

p. o. Kierow. Kons. — Langer Olgierd.
Okręg: Stan Michigan.

Konsulat w Pittsburgu

p. o. kier. Konsulatu — Kwiecień Roman
Okręg: Stany: Kentucky, Ohio, Tennessee, West Virginia oraz pozostałe powiaty Stanu Pennsylvania.

SZWAJCARIA

Poselstwo — Bern

Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — Putrament Jerzy.

Wydział Konsularny — Okręg: Szwajcaria.

SZWECJA

Poselstwo — Sztokholm

Poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny — mgr. Ostrowski Adam.

Wydział Konsularny — Okręg: Szwecja.

TURCJA

Ambasada — Ankara

Radca Ambasady Chargé d'Affaires — Sośnicki Stanisław.

Wydział Konsularny — Okręg: Turcja.

WIELKA BRYTANIA

Ambasada — Londyn

Ambasador—Dr. Strassburger Henryk

Konsulat Generalny w Londynie

Konsul Generalny — Dr. Przezwański Roman.
Okręg: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii (z wyłączeniem okręgu Konsulatu w Glasgow) z Dominiami (oprócz Kanady, New-Fouland), z koloniami (oprócz Indii Bryt. i Państw Indyjskich, wysp Cypru i Cejlonu) oraz z terenami mandatowymi (oprócz Palestyny i Iraku).

Konsulat w Glasgow.

Kier. Konsulatu — Wojnarowski Emil.
Okręg: Szkocja.

WŁOCHY

Ambasada — Rzym

Ambasador — Prof. Dr. Kot Stanisław.

Wydział Konsularny—Okręg: Prowincje: Arezzo, Ancona, Ascoli, Piceno, Aquila Abr., Avellino, Agrigento, Benevento, Bori, Brindisi,. Campobasso, Chieti, Catanzaro, Cosenza, Caltanisetta, Catania, Cagliari, Florencja, Foggia, Grosseto, Livorno, Lucca, Lecce, Masse-Carrara, Macerata, Matora, Messyna, Neapol, Nuoro, Pisa, Pistoia, Pesaro - Urbino, Perugia, Pescara, Potenza, Palermo, Rieti, Rzym, Reggio-Calabria, Ragusa, Siena, Syrakuzy, Sassari, Terni, Teramo, Taranto, Trapeni, Viterbo, Prosinone, Salerno, Enne.

Konsulat Generalny w Mediolanie.

Konsul Generalny — Ender Edward.
Okręg: Prowincje: Alessandria, Aosta, Asti, Belluno, Bergamo, Bologna, Brescia, Como, Cremona, Cuneo, Ferrara, Forli, Genova, Imperia, La Spezia, Montava, Milano, Novara, Padova, Parma, Pavia, Piacenza, Ravenna, Regio Emilia, Rovigo, Savona, Sondrio, Torino, Trento, Treviso, Udine, Varese, Vercelli, Venezia, Verona, Vicenza.

ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RADZIECKICH

Ambasada — Moskwa

Ambasador — Prof. Dr. Raabe Henryk.

Wydział Konsularny — Okręg: terytorium Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

38.

ZASTĘPSTWO MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH W CZASIE NIEOBECNOŚCI.

B. Pers. 012/21/46 z dn. 30 lipca 1946 r.

Na podstawie uchwały Prezydium Rady Ministrów Prezes Rady Ministrów udzielił Olszewskiemu Józefowi, ministrowi pełnomocnemu, dyrektorowi Departamentu Politycznego pełnomocnictwa do zastępowania Ministra Spraw Zagranicznych w czasie jego nieobecności w charakterze kierownika Ministerstwa i do podpisywania w jego imieniu wszelkich dokumentów i aktów, będących w związku z jego stanowiskiem urzędowym.

39.

ZMIANY PERSONALNE W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH I W URZĘDACH PODLEGŁYCH W MAJU I CZERWCU 1946 R.

B. Pers. 612/11/46 z dn. 14. lipca 1946 r.

Mianowani dekretem Prezydenta Krajowej Rady Narodowej:

Prof. Kuligowski Zygmunt Wacław— posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym przy Królu Egiptu z dniem 20 maja 1946 r.

Mantel Feliks, podsekretarz stanu w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej — ministrem pełnomocnym i przedstawicielem politycznym Rządu R. P. przy Rządzie Republiki Austriackiej z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Inż. Wrzosek Wojciech, dyrektor Szkoły Konsularno - Dyplomatycznej przy M. S. Z. — posłem nadzwyczajnym i ministrem pełnomocnym przy Prezydencie Stanów Zjednoczonych Brazylii z dniem 10 maja 1946 r.

Mianowani w Centrali M. S. Z.:

Gebert Stanisław—prow. radcą z dniem 15 czerwca 1946 r. z równoczes-

nym przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Fedecka Stefania, kontr. pracownik w M. S. Z.—prow. referendarzem w Biurze Personalnym z dniem 1 czerwca 1946 r.

Mgr. Kiernik Stanisław, kontr. pracownik w M. S. Z. — referendarzem z dniem 1 maja 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Organizacji Międzynarodowych.

Prof. Konopka Antoni — radcą M. S. Z. z dniem 16 maja 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Kowalska Zajączkowska Eugenia, prow. podreferendarz w M. S. Z.— referendarzem w Biurze Personalnym z dniem 1 maja 1946 r.

Dr. Kułakowski Tadeusz — radcą M. S. Z. z dniem 16 maja 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Likwornik Anna—referendarzem z dniem 1 czerwca 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Radzieckiego.

Raiter Feliks, zastępca dyrektora departamentu w M. S. Z.—p. o. dyrektora Departamentu Ogólno-Administracyjnego z dn. 1 maja 1946 r.

Paszkowski Henryk — radcą z dniem 27 maja 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Biura Prawnego oraz unieważnieniem mianowania wicekonsulem w Winnipeg.

Mgr. Wachtel - Łobodycz Mieczysław, prow. referendarz w M. S. Z. — radcą w Wydziale Środkowo - Europejskim z dniem 1 maja 1946 r.

Wierna Maria, naczelnik wydziału w M. S. Z. — naczelnikiem Wydziału Środkowo - Europejskiego z dniem 1 maja 1946 r.

Prof. Złotowski Ignacy — radcą w M. S. Z. z równoczesnym powierzeniem obowiązków konsultanta do spraw amerykańskich z dniem 15 maja 1946 r.

Powierzenie funkcji:

Mgr. Kowalskiemu Franciszkowi, prow. referendarzowi w M. S. Z.— kierownika Referatu Orderowego i Administracyjnego w Protokóle Dyplomatycznym z dniem 1 maja 1946 r.

Lichowej Irenie, prow. referendarzowi w M. S. Z.—kierownika Referatu Ogólnego w Protokóle Dyplomatycznym z dniem 1 maja 1946 r.

Przyjęci do służby w M. S. Z. z innych resortów:

Sołtysowa Maria, sekretarz administracyjny w Kuratorium Okręgu Szkolnego w Warszawie — z dniem 1 czerwca 1946 r. — w dotychczasowym charakterze z równoczesnym przydzieleniem do Departamentu Prasy i Informacji.

Powołani do służby czynnej:

Dąbrowski Mikołaj Ryszard, radca Najwyższego Trybunału Administracyjnego na urlopie bezpłatnym z dniem 29 maja 1946 r. — z równoczesnym przydzieleniem do dyspozycji dyrektora Departamentu Prasy i Informacji.

Kobiałko Franciszek, niższy funkcjonariusz M. S. Z. w X grupie upos. na urlopie bezpłatnym — z dniem 20 maja 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Gospodarczego.

Kuciński Józef, niższy funkcjonariusz M. S. Z. w X gr. upos. na urlopie bezpłatnym — z dniem 12 czerwca 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Gospodarczego.

Ławecki Józef, niższy funkcjonariusz M. S. Z. w IX gr. upos. na urlopie bezpłatnym — z dniem 1 czerwca 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Gospodarczego.

Marczak Stefan, niższy funkcjonariusz w X gr. upos. na urlopie bezpłatnym — z dniem 24 maja 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Gospodarczego.

Matulko Władysław, niższy funkcjonariusz w X gr. upos. na urlopie bezpłatnym — z dniem 21 czerwca 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Gospodarczego.

Pajączkowski Edward, podreferendarz w M. S. Z. na urlopie bezpłat-

nym — z dniem 31 maja 1946 r., z mianowaniem z dniem 1 czerwca 1946 r. radcą w Biurze Finansowo-Ekonomicznym.

Smykiewicz Józef, podreferendarz w M. S. Z. na urlopie bezpłatnym — z dniem 30 czerwca 1946 r., z mianowaniem z dniem 1 lipca 1946 r. referendarzem w Biurze Finansowo-Ekonomicznym.

Symonolewicz Konstanty, radca M. S. Z. w stanie spoczynku—z dniem 1 maja 1946 r., z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Amerykańskiego.

Mianowani na stanowiska w urzędach zagr.:

Mgr. Bieszk Józef Zbigniew — I sekretarzem Przedstawicielstwa R. P. w Wiedniu z dniem 15 maja 1946 r.

Ciechanowski Marian — I sekretarz Poselstwa R. P. w Kairze — radcą Poselstwa R. P. w Kairze — z dniem 1 lipca 1946 r.

Inż. Czajka Władysław, p. o. naczelnika Wydziału Radzieckiego w M. S. Z. — I sekretarzem Poselstwa R. P. w Rio de Janeiro z dniem 1 kwietnia 1946 r.

Filipowicz Jerzy, kontr. pracownik w M. S. Z. — attaché konsularnym w Przedstawicielstwie R. P. w Wiedniu z dniem 1 czerwca 1946 r.

Findziński Tadeusz, II sekretarz Poselstwa R. P. w Kopenhadze — I sekretarzem Poselstwa R. P. w Kopenhadze z dniem 1 czerwca 1946 r.

Mgr. Hubert Stefan, konsul w Ambasadzie R. P. w Bukareszcie — II sekretarzem Ambasady R. P. w Bukareszcie z dniem 1 czerwca 1946 r.

Mgr. Jarema Aleksander — referendarzem z dniem 1 czerwca 1946 r., z równoczesnym przydzieleniem do Poselstwa R. P. w Pradze w charakterze zastępcy kierownika Wydziału Konsularnego w Poselstwie R. P. w Pradze.

Kobyłecka Krystyna — attaché Ambasady R. P. w Rzymie z dniem 1 maja 1946 r.

Landau Ryszard — attaché Ambasady R. P. w Rzymie z dniem 1 maja 1946 r.

Lipowski Zygmunt, p. o. attaché handlowego w Ambasadzie R. P. w Moskwie — attaché handlowym przy Ambasadzie R. P. w Moskwie z dniem 1 czerwca 1946 r.

Lewkowicz Paweł, kontr. prac. w M. S. Z. — wice-konsulem w Konsulacie Generalnym R. P. w Londynie z dniem 1 czerwca 1946 r.

Marski Leopold — attaché handlowym przy Przedstawicielstwie Politycznym R. P. w Wiedniu z dniem 1 czerwca 1946 r.

Mgr. Martynowicz Tadeusz, attaché Ambasady R. P. w Rzymie — II sekretarzem Ambasady R. P. w Rzymie z dniem 1 czerwca 1946 r.

Maślankiewicz Piotr, kontr. pracownik w M. S. Z. — II sekretarzem Poselstwa R. P. w Sztokholmie z dniem 1 czerwca 1946 r.

Mastalerz Stefan, radca w M. S. Z. — II sekretarzem Przedstawicielstwa R. P. w Wiedniu z dniem 15 maja 1946 r. z równoczesnym powierzeniem kierownictwa Wydziału Konsularnego.

Dr. Przezwański Roman, I sekretarz Ambasady R. P. w Londynie — konsulem generalnym w Konsulacie Generalnym R. P. w Londynie z dniem 1 lipca 1946 r.

Ptaszyński Witold, radca Ambasady R. P. w Paryżu — Konsulem Generalnym w Konsulacie Generalnym R. P. w Marsylii z dniem 1 maja 1946 r.

Rybiński Czesław, kontr. pracownik w M. S. Z. — II sekretarzem Poselstwa R. P. w Rio de Janeiro z dniem 1 czerwca 1946 r.

Mgr. Szonert Józef, kontr. pracownik w M. S. Z. — konsulem generalnym w Konsulacie Generalnym R. P. w Kurytybie z dniem 1 czerwca 1946 r.

Szturm Jerzy — attaché handlowym przy Poselstwie R. P. w Rio de Janeiro z dniem 1 czerwca 1946 r.

Mgr. Sztych Eufrozyn, kontr. pracownik w M. S. Z. — attaché konsularnym w Konsulacie R. P. w Tel-Aviv z dniem 1 czerwca 1946 r.

Mgr. de Tusch-Lec Stanisław — attaché Przedstawicielstwa R. P. w Wiedniu z dniem 15 maja 1946 r.

Dr. Tuszkiewicz Zygmunt — attaché handlowym przy Ambasadzie R. P. w Londynie z dniem 1 lipca 1946 r.

Umiastowski Włodzimierz, II sekretarz Poselstwa R. P. w Sofii — kierownikiem Wydziału Konsularnego w Poselstwie R. P. w Sofii z dniem 1 czerwca 1946 r.

Wolpe Henryk, attaché Ambasady R. P. w Moskwie — radcą Ambasady R. P. w Moskwie z dniem 1 maja 1946 r.

Zozula Mikołaj —referendarzem z dniem 15 maja 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Poselstwa R. P. w Pradze.

Mgr. Zaleski Stefan, attaché Poselstwa R. P. w Kopenhadze — II sekretarzem Poselstwa R. P. w Kopenhadze z dniem 1 czerwca 1946 r.

Dr. Zdanowicz Zdzisław — II sekretarzem Przedstawicielstwa R. P. w Wiedniu z dniem 15 maja 1946 r.

Odwołani do Centrali M. S. Z.:

Born Paula, I sekretarz Poselstwa R. P. w Bernie — z dniem 22 maja 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do Departamentu Prasy i Informacji.

Budzyński Tadeusz, wicekonsul w Konsulacie Generalnym R. P. w Londynie — z dniem 15 maja 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do Biura Konsularnego.

Charęziński Witold, prow. referendarz, kierownik Kancelarii w Poselstwie R. P. w Pradze — z dniem 30 czerwca 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Biura Personalnego.

Gadomski Romuald, delegat Rządu R. P. na Palestynę i Transjordanię— z dniem przekazania czynności następcy.

Mgr. Gawrak-Czeczot Zbigniew attaché Poselstwa R. P. w Kairze — z dniem 1 sierpnia 1946 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem.

Łukasiak Henryk, konsul w Konsulacie R. P. w Aleksandrii — z dniem 31 lipca 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą w Departamencie Politycznym.

Maluga Ludwik, wicekonsul w Konsulacie R. P. w Pittsburgu — z dniem 31 lipca 1946 r.

Dr. Maywalt Mieczysław, konsul generalny w Konsulacie Generalnym R. P. w Amsterdamie — z dniem 30 czerwca 1946 r. z równoczesnym mianowaniem radcą i przydzieleniem do dyspozycji Biura Personalnego.

Nowicki-Teodorowicz Andrzej, attaché Ambasady R. P. w Rzymie— z dniem 15 maja 1946 r.

Patyna Antoni, kierownik Kancelarii w Ambasadzie R. P. w Belgradzie— z dniem 30 czerwca 1946 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem w Wydziale Południowo-Wschodnim.

Rembiszewski Leon, konsul generalny w Konsulacie Generalnym R. P. w Brukseli i p. o. inspektora konsularnego na Europę północno-zachodnią z dniem 15 czerwca 1946 r.

Sobolewska Halina, kierownik Kancelarii Poselstwa R. P. w Sofii — z dniem 30 czerwca 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Południowo-Wschodniego.

Tabaczyński Tadeusz, II sekretarz w Poselstwie R. P. w Sztokholmie —z dniem 31 maja 1946 r. z równoczesnym mianowaniem referendarzem i przydzieleniem do Biura Konsularnego.

Węgielewska Barbara, prow. sekret. adm. w Poselstwie R. P. w Brukseli — z dniem 30 czerwca 1946 r. z równoczesnym przydzieleniem do Wydziału Paszportowo-Wizowego.

Mgr. W o ł o w s k i A l e k s a n d e r, attaché Ambasady R. P. w Rzymie — z dniem 15 maja 1946 r.

Przydzieleni:

Mgr. Ś w i e r z y ń s k i A d a m, prow. referendarz w M. S. Z. — do Wydziału Organizacji Międzynarodowych — z dniem 1 maja 1946 r.

Otrzymali urlop bezpłatny:

B i e l i ń s k a H a l i n a, prow. radca w M. S. Z. — na czas od 1 czerwca 1946 r. do dnia 31 sierpnia 1946 r.

F r ą c k i e w i c z M a ł g o r z a t a, referendarz w M. S. Z. — na czas od 15 czerwca 1946 r. do 14 czerwca 1947 r.

K r e s i ń s k a S a l o m e a, prow. podreferendarz w M. S. Z. — na czas od 1 czerwca 1946 r. do 31 maja 1947 r.

L i k w o r n i k A n n a, prow. referendarz w M. S. Z.—na czas od 1 czerwca 1946 r. do 31 maja 1947 r.

M a d e j e w s k a H a l i n a, prow. podreferendarz w M. S. Z. — na czas od 1 czerwca 1946 r. do 31 maja 1947 r.

R u t k o w s k a L u d w i k a, referendarz w M. S. Z. — na czas od 1 czerwca 1946 r. do 31 maja 1947 r.

Ż u k o t y ń s k a K r y s t y n a, prow. radca w M. S. Z. — na czas od 15 maja 1946 r. do 14 maja 1947 r.

Zwolnieni ze służby w M. S. Z.:

J a r e c k i J ó z e f, II sekretarz Poselstwa R. P. w Hadze — z dniem 30 czerwca 1946 r.

Przeniesieni w stan nieczynny:

S o b o l e w s k i E d m u n.d, naczelnik wydziału w M. S. Z. — z dniem 30 czerwca 1946 r.

40.

ODZNACZENIA.

P. D. 252 z dn. 17 czerwca 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej zezwolił na przyjęcie i noszenie odznak zagranicznych następującym osobom:

Orderu jugosłowiańskiego

Z A S Ł U G I N A R O D O W E J — I klasy

R z y m o w s k i W i n c e n t y
minister spraw zagranicznych.

W e n d e J a n K a r o l
ambasador R. P. w Belgradzie.

Orderu jugosłowiańskiego

B R A T E R S T W A i J E D N O Ś C I—I klasy

M o d z e l e w s k i Z y g m u n t
podsekretarz stanu M. S. Z.

O l s z e w s k i J ó z e f
dyrektor Departamentu Politycznego M. S. Z. minister pełnomocny.

Orderu jugosłowiańskiego

Z A S Ł U G I N A R O D O W E J — II klasy

G r o s z W i k t o r
dyrektor Departamentu Prasy i Informacji w M. S. Z.

G u b r y n o w i c z A d a m
dyrektor Protokółu Dyplomatycznego w M.S.Z.

K o n a r e k A n d r z e j
II sekretarz Ambasady R. P. w Belgradzie.

S o b i e r a j s k i W i e s ł a w
naczelnik Wydziału Południowo-Wschodniego w M. S. Z.

S t o b e r s k i Z y g m u n t
I sekretarz Ambasady R. P. w Belgradzie.

Orderu jugosłowiańskiego

B R A T E R S T W A i J E D N O Ś C I—II kl.

J a k u b i e c M a r i a n
attaché Ambasady R. P. w Belgradzie.

K r u k o w s k i K a z i m i e r z
III sekretarz Ambasady R. P. w Belgradzie.

Krzyża komandorskiego orderu włoskiego

K O R O N Y W Ł O C H

G r o s z W i k t o r
dyrektor Departamentu Prasy i Informacji w M. S. Z.

Krzyża komandorskiego orderu włoskiego

Ś W. M A U R Y C E G O i Ł A Z A R Z A

C h r o m e c k i T a d e u s z
naczelnik Wydziału Zachodniego w M. S. Z.

41.

SKŁAD KOMISJI DYSCYPLINARNEJ I ODWOŁAWCZEJ KOMISJI DYSCYPLINARNEJ PRZY MINISTERSTWIE SPRAW ZAGRANICZNYCH.

B. Pers. 65/2 z dn. 14 lipca 1946 r.

KOMISJA DYSCYPLINARNA.

Przewodniczący: dr. RAKOWSKI Tadeusz

Zast. „ : dr. CHROMECKI Tadeusz

Członkowie:
Czekańska Marta
Dworakowski Roman
Kaliszewski Stanisław
mgr. Kowalski Franciszek
Lasman Dora
dr. Mazurek Andrzej
Młodowski Władysław
Sobolewski Piotr
Sośnicki Stanisław
Sobierajski Wiesław
Szaniawski Ignacy
Wiechecki Jerzy
Zambrowicz Janusz
Zieleniak Władysław

Rzecznik: Jachnis Michał

Zast. rzecznika: mgr. Machowski Jacek

Protokólanci: Fedecka Stefania
Barciński Henryk

Zast. prot.: Młodowski Eugeniusz
Kowalska-Zajączkowska Eug.

ODWOŁAWCZA KOMISJA DYSCYPLINARNA.

Przewodniczący: prof. dr. Makowski Julian

Zastępca „ : mgr. Ketling Szeley Cezary

Członkowie:
Wierna Maria
Fijałkowski Stanisław
dr. Fleszar Regina
Grosz Mikołaj
Guz-Cywiakowa Sabina
Imielska Janina
Jackowski Aleksander
Matysiak Tadeusz
Nowicki Zygmunt
Osóbka Stanisław
Przesmycki Wacław
Trojanowski Wacław

Rzecznik: Jaśkiewicz Teofil
Zast. rzecznika: mgr. Wojtasiewicz Olgierd

Protokólanci: Drużyna Ludwika
Sikorska Aldona

Warszawa, dnia 15 lipca 1946 r.

Dyrektor Gabinetu Ministra
(—) **Dr. Tadeusz Rakowski.**

Redakcja i Administracja
Ministerstwo Spraw Zagranicznych — Gabinet Ministra — Warszawa Aleja I Armii W. P. Nr. 23

Drukarnia OMTUR, Warszawa, Mokotowska 3